

Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованість на конструктивні дії в обновлюваних ситуаціях. Освіта має забезпечити кожному, хто навчається, широкі можливості для здобуття таких умов розвитку та підготовки до життя.

Список використаних джерел

1. Сидорова О.В. Оновлення змісту й форм методичної роботи в інноваційному просторі освітнього округу // Управління школою. – 2008. – № 29. – С. 24–31
2. Порох Л. Шляхи інноваційних перетворень у закладах освіти // Рідна школа. – 2001. – № 7. – С. 10–13

Кулакевич А.О.,
курсант взводу ПМПП -17-2
ФПМ, УДФС України
Науковий керівник:
Ковалинська І. В.,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри сучасних європейських
мов, доцент УДФС України

ПИТАННЯ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ПРАВООХОРОНЦІВ У НОВИХ УМОВАХ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасні тенденції становлення України та розвитку її правоохоронних органів ставлять перед новою поліцією нові пріоритети та завдання. Незважаючи на деяку суперечливість окремих документів, їх об'єднує єдина думка про актуальність реформування органів внутрішніх справ в контексті загальнодержавної трансформації

Слід зауважити, для того щоб успішно існувати на міжнародній арені, наша наука й освіта повинні бути конкурентоспроможними й визнаними світом. Очевидним є те, що Україну від Європи все ще відокремлює мовний бар'єр. Більшість фахівців, зокрема з права, не володіє жодною іноземною мовою, студенти нефілологічних спеціальностей, і студенти-юристи, зокрема, мають проблеми іншомовного спілкування – існують великі

протиріччя між реальним рівнем володіння іноземною мовою та вимогами суспільного життя сучасних українців в умовах євроінтеграції [1].

Актуальність даного дослідження полягає в розгляді та аналізі підготовки майбутніх правоохоронців, процесу формування їх знань, вмінь та навичок, особистісних якостей, які необхідні для ефективного спілкування у межах професійної діяльності.

Різні аспекти мовної підготовки майбутніх фахівців та (або) організація процесу навчання рідної або іноземних мов були розглянуті у роботах вітчизняних та зарубіжних вчених (Н. Артикуца, Л. Гріднева, Т. Гороховська та ін.). Значний внесок у розвиток контекстного навчання зроблено А. Вербицьким, О. Єрмаковою, О. Ларіоною та ін. [2].

Потрібно урахувати, що приведення поліції України до кращих світових стандартів має здійснюватись, як з урахуванням світових тенденцій з дотримання прав людини, так і з урахуванням внутрішніх умов розвитку країни. Передовий досвід функціонування правоохоронних органів в багатьох європейських країнах, наприклад таких як Бельгія, Франція показує те, що соціально-сервісний характер діяльності поліції, робота заради народу та разом з ним може привести до значних успіхів у розкритті окремих видів злочинів та попередженні злочинності [3].

Відомо, що діяльність поліцейського має комунікативний характер. Набуття правоохоронцями певних комунікативних якостей та навичок певною мірою стає запорукою ефективної професійної діяльності, а питання мовної (іншомовної) підготовки набувають надзвичайної актуальності. К. Карті зазначає, що як представник владних структур поліцейський з певним рівнем знань мови здатен спілкуватися з представниками місцевих національних меншин й іноземцями на елементарні теми, пов'язані з питаннями та проблемами суспільного або особистого характеру, сприяти в їх розв'язанні, направляти цих осіб у відповідні відомства, агентства та до посадовців [4].

Не приховується той факт, що українські поліцейські можуть направлятися до міжнародних організацій, залучатися до участі в міжнародних операціях з підтримання миру й безпеки та мають вільно володіти іноземними мовами [5].

Потрібно зазначити, що на сучасному рівні функціонування правоохоронної діяльності ефективне спілкування як рідною, так й іноземними мовами стає передумовою ефективності діяльності поліцейського. Знання як мови, так й невербальних засобів спілкування, знання певних країнознавчих реалій є запорукою успішного спілкування, та зазвичай своєчасної допомоги та (або) розкриттю злочинів по гарячих слідах.

Таким чином, процес здійснення мовної підготовки має бути максимально наближеним до майбутньої професійної діяльності. Мовні та мовленнєві вправи повинні мати змістову та процесуальну віднесеність до професійного контексту. У виконанні колективної діяльності стратегія колективного партнерства та отримання синергетичного ефекту є оптимальною [6].

Під певною «несистемністю» мовної (іншомовної) підготовки майбутніх правоохоронців розуміється відсутність чіткої стратегії мовної (іншомовної) професійної підготовки. Доцільно при написанні підручників, посібників, методичних рекомендацій тощо частіше орієнтуватися на існуючу класифікацію рівнів володіння мовою як можливої системоутворюючої складової організації системи мовної (іншомовної) підготовки, що створило б умови для організації неперервної системи іншомовної підготовки фахівців за певним профілем їх професійної діяльності [7].

Виходячи із вищезазначеного можна зауважити, що існують певні проблеми в іншомовній підготовці правоохоронців, зокрема поліцейських. На мою думку більш доцільним на сучасному етапі є організація іншомовної підготовки майбутніх правоохоронців як цілеспрямований, професійно орієнтований, неперервний, рівневий, поступовий, системний процес з чітко скоординованими складовими.

Список використаних джерел

1. Проблемы формирования иноязычной профессионально-коммуникативной компетентности студентов неязыковых специальностей в процес се модернизации профессионального образования в РФ [Электронный ресурс]. Режим доступа: http://www.sworld.com.ua/index.php?option=com_content&task=view&id=4156&Itemid=28.
2. Артикуца Н.В. Мова права і юридична термінологія : навч. посіб. / Н.В.Артикуца. – 2-ге вид., змін. і доп. – К. : Стилос, 2004. – 277 с.
3. Mission, vision et valeurs - Режим доступа: <http://www.lokalepolitie.be/5341/fr/mission-vision-et-valeurs.html>
4. Наилучшая практика первоначальной полицейской подготовки — аспекты учебной программы - Режим доступа: <http://www.osce.org/ru/secretariat/109934?download=true>
5. Закон України «Про Національну поліцію» - Режим доступа: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/580-19>

6. Цимбал С. В. Психологічні особливості формування професійної компетентності майбутніх спеціалістів засобами іноземної мови : дис. канд. психолог. наук: 19.00.07 / С.В. Цимбал. — К., 2006. — 173 с.

7. Загальноєвропейські Рекомендації з мовної освіти: вивчення, викладання, оцінювання [Наук. ред. укр. вид-ня С. Ю. Ніколаєва]. — К.: Ленвіт, 2003. — 237с.

Ковалинська І.В.,

*кандидат педагогічних наук, доцент,
європейських мов Університету державної
фіскальної служби України*

УКРАЇНЬСЬКА ОСВІТА У МУЛЬТИКУЛЬТУРНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Навчально-наукове середовище сучасного європейського навчального закладу організовано на основах мультикультуралізму. Провідні європейські ВНЗ запроваджують політику мультикультуралізму в систему освіти, яка передбачає внесення змін у змістовий, організаційний, методичний аспекти підготовки. Зокрема, в європейському освітньо-науковому дискурсі побутує поняття «використовувати культурне різноманіття», що дає можливість формулювати різноманітні освітні цілі, коригувати навчальні програми з урахуванням освітніх потреб громади, застосовувати мови меншин у навчанні, залучати представників меншин до організаційної роботи у навчальному закладі. Головним підґрунтям мультикультуралізму є необхідність надання рівних освітніх можливостей для усіх.

Україна намагається стати частиною європейського навчально-наукового середовища, про що свідчить низка програмних документів, прийнятих Міністерством освіти і науки, а також деякі практичні заходи. Однак, українські навчальні заклади поки що у своїй практичній роботі не застосовують принцип мультикультуралізму, який полягає, перш за все, у запровадженні білінгвального навчання. Хоча українська політика в сфері освіти декларує навчання мовами меншин, однак, Закон про освіту декларує навчання тільки державною мовою.

Навчання іноземців у вищому навчальному закладі має свої особливості. По-перше, більшість із іноземних абітурієнтів не володіють державною мовою, а надавати їм освітні послуги їх рідною мовою немає можливості. По-друге, менталітет і навчальні стилі студентів-іноземців суттєво відрізняються від знайомих вітчизняному викладачеві.